

© Vijeće Europe/Europski sud za ljudska prava, 2012.

Ovaj prijevod financiran je uz podršku Zaklade za ljudska prava Vijeća Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)) i kao takav ne obvezuje Sud. Za više informacija vidjeti detaljnu napomenu o autorskim pravima na kraju ovog dokumenta.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Obavještajna bilješka o praksi Suda br. 132

Srpanj 2010.

---

## ***Neulinger i Shuruk protiv Švicarske - 41615/07***

Presuda 6.7.2010. [GC]

### **Članak 8.**

#### **Članak 8. st. 1.**

#### **Pravo na poštivanje obiteljskog života**

Nalog za povratak djeteta i majke u zemlju prebivališta oca iz koje je dijete nezakonito odvedeno: *prisilan povratak predstavljao bi povredu.*

*Činjenice* – Prva podnositeljica zahtjeva, švicarska državljanka, nastanila se u Izraelu, gdje se udala i u braku dobila sina. Zbog bojazni da će otac odvesti dijete (drugog podnositelja zahtjeva) u ekstremno ortodokсну židovsku zajednicu u inozemstvu, poznatu po svojim revnim stavovima, Obiteljski sud izrekao je zabranu odvođenja djeteta iz Izraela do njegove punoljetnosti. Prva podnositeljica zahtjeva dobila je privremeno skrbništvo, dok su roditeljska prva priznata oboma roditelja zajednički. Pristup oca djetetu naknadno je ograničen zbog njegovog prijetećeg ponašanja. Roditelji su se rastali i prva podnositeljica zahtjeva je potajno napustila Izrael i otišla sa sinom u Švicarsku. Kao sud najvišeg stupnja, švicarski Savezni sud je naredio prvoj podnositeljici vraćanje djeteta u Izrael.

U presudi od 8. siječnja 2009. Vijeće Suda utvrdilo je, s četiri glasa za i tri protiv, da nije došlo do povrede članka 8. Konvencije (vidi Obavještajnu bilješku br. 120).

*Pravo* – Članak 8.: Sukladno mišljenju domaćih sudova i vještaka, djetetov povratak u Izrael bio je moguć samo u pratnji majke. Predmetna mjera ovisila je o diskrecijskoj ocjeni domaćih nadležnih tijela u konkretnom slučaju. Ipak, kako bi se procijenila kompatibilnost s člankom 8., bilo je potrebno uzeti u obzir razloge zbog kojih je Savezni sud donio presudu kojom se nalaže djetetov povratak. Sud je zauzeo stajalište da bi se s tim u svezi, *mutatis mutandis*, mogla primjenjivati sudska praksa Suda o protjerivanju stranaca i kriteriji po kojima se ocjenjuje razmjernost mjera protjerivanja maloljetnika koji su se naselili u državi

primateljici. U ovom slučaju, dijete je švicarski državljanin i jako se dobro prilagodio u Švicarskoj u kojoj bez prekida živi oko četiri godine. Iako je bio u dobi (sedam godina) u kojoj se mogao iznova adaptirati, samo preseljenje bi za dijete vjerojatno imalo ozbiljne posljedice pa je stoga valjalo odvagati korist koju bi isti imao od vraćanja u Izrael. S tim u svezi, valja napomenuti da je ograničen pristup ocu određen prije nego što je dijete odvedeno u Švicarsku. Štoviše, otac se od tada dva puta ženio, a u braku je dobio kćer za koju nije plaćao alimentaciju. Sud međutim nije smatrao da takve okolnosti mogu utjecati na dobrobit i razvoj djeteta. Što se tiče majke, njezin povratak u Izrael mogao bi ju izložiti riziku od kaznenog progona, čak i kazni zatvora. Bilo je jasno da takve okolnosti ne bi bile u najboljem interesu djeteta, obzirom da je njegova majka vjerojatno jedina osoba za koju je vezan. Majčino odbijanje povratka u Izrael ne može se dakle smatrati u potpunosti neopravdanim. Čak i pod pretpostavkom da je pristala vratiti se u Izrael, upitna je mogućnost oca da preuzme brigu o djetetu za slučaj da se ona osudi na zatvorsku kaznu, a sve imajući u vidu očevo ponašanje u prošlosti i ograničena sredstva za život. Štoviše, otac nikada nije živio sam s djetetom i nije ga vidio od kada je dijete otišlo u Švicarsku u dobi od dvije godine. Sud stoga nije bio uvjeren da bi povratak u Izrael bio u najboljem interesu djeteta. Što se tiče majke, povratak bi predstavljao nerazmjerano miješanje u njeno pravo na poštivanje obiteljskog života. Dakle, došlo bi do povrede članka 8. u odnosu na oba podnositelja zahtjeva da se provede rješenje o vraćanju drugog podnositelja zahtjeva u Izrael.

*Zaključak:* povreda (šesnaest glasova prema jednom).

Članak 41.: utvrđena povreda Konvencije predstavlja dovoljnu pravičnu naknadu kada je riječ o bilo kakvoj nematerijalnoj šteti.

---

© Vijeće Europe/Europski sud za ljudska prava  
Ovaj sažetak, sastavljen od strane Tajništva, ne vezuje Sud.

---

**© Vijeće Europe/Europski sud za ljudska prava, 2012.**

Službeni jezici Europskog suda za ljudska prava su engleski i francuski. Ovaj prijevod je financiran uz podršku Zaklade za ljudska prava Vijeća Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Ovaj prijevod ne obvezuje Sud niti je isti odgovoran za njegovu kvalitetu. Prijevod se može preuzeti iz HUDOC baze podataka sudske prakse Europskog suda za ljudska prava (<http://hudoc.echr.coe.int>) ili iz bilo koje druge baze podataka s kojom ga je Sud podijelio. Prijevod se može umnožavati u nekomercijalne svrhe pod uvjetom da se navede puni naziv predmeta, zajedno s naznakom autorskih prava i referencom na Zakladu za ljudska prava. Ukoliko se bilo koji dio ovog prijevoda namjerava koristiti u komercijalne svrhe, molimo kontaktirajte [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).

**© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.**

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).

**© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.**

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).